

مشهورترین عکس دنیای فیزیک

پنجمین کنفرانس سالوی که در اکتبر 1927 / مهر 1306 در بروکسل بلژیک برگزار شد، میزبان بزرگترین فیزیکدانان آن روزگار بود و عکس دسته‌جمعی این گروه، مشهورترین عکس دنیای فیزیک لقب گرفته است.

پنجمین کنفرانس سالوی که در اکتبر 1927 / مهر 1306 در بروکسل بلژیک برگزار شد، میزبان بزرگترین فیزیکدانان آن روزگار بود و عکس دسته‌جمعی این گروه، مشهورترین عکس دنیای فیزیک لقب گرفته است.

موسسه بین‌المللی فیزیک و شیمی سالوی (Solvay) در سال 1912 در بروکسل بلژیک و پس از برگزاری نخستین کنفرانس بین‌المللی سالوی در 1911 تاسیس شد. این موسسه در نیمه اول قرن بیستم بسیار مشهور بود و کنفرانس‌های بین‌المللی آن که هر چند سال یک‌بار برگزار می‌شد، شاهد دستاوردهای بسیار بزرگی بود.

مشهورترین این کنفرانس‌ها، پنجمین کنفرانس سالوی بود که در اکتبر 1927 / مهر 1306 با موضوع الکترون‌ها و پروتون‌ها برگزار شد. از 29 نفر فیزیکدان حاضر در کنفرانس، 17 نفر برنده جایزه نوبل شده بودند (یا در سال‌های بعد از کنفرانس برنده این جایزه شدند). موضوع این کنفرانس، بحث و بررسی در مورد نظریه کوانتومی بود که به‌تازگی ارایه شده بود و اصل عدم قطعیت هایزنبرگ به موضوع بحث داغ بین آلبرت اینشتین و نیلز بوهر تبدیل شده بود. اینشتین می‌گفت «خدا تاس نمی‌اندازد» و نیلز بوهر جواب می‌داد: «بس کن! به خدا نگو که چه کار کند». برای آن‌که بفهمید پس از این هشتاد سال، این بحث به نفع چه کسی به پایان رسید.

حاضران در عکس، از راست به چپ

ردیف سوم (ایستاده): لئون بریلوئین - رالف فاولر - ورنر هایزنبرگ (نوبل فیزیک 1932) - ولفگانگ پائولی (نوبل فیزیک 1945) - ژولز امیل ورشافت - اروین شرودینگر (نوبل فیزیک 1933) - تئوفیل دی‌داندر-ادوارد هرزن - پل اهرنفس - امیل هنریوت - آگوست پیکارد
ردیف دوم: نیلز بوهر (نوبل فیزیک 1922) - مکس بورن (نوبل فیزیک 1954) - لویی‌دی بروگلی (نوبل فیزیک 1929) - آرتور کامپتون (نوبل فیزیک 1927) - پل دیراک (نوبل فیزیک 1933) - هنریک کرامرز - ویلیام براگ (نوبل فیزیک 1915) - مارتین نادسن - پیتر دبیه (نوبل شیمی 1936)

ردیف اول: اوون ریچاردسون (نوبل فیزیک 1928) - چارلز ویلسون (نوبل فیزیک 1927) - چارلز گویه - پل لانگه‌وین - آلبرت اینشتین (نوبل فیزیک 1921) - هنریک لورنتز (نوبل فیزیک 1902) - ماری کوری (نوبل فیزیک 1903 و نوبل شیمی 1911) - مکس پلانک (نوبل فیزیک 1918) - اروینگ لنگ‌مویر (نوبل شیمی 1932)